

BÀSQUET pàg 12
El CB Roser fa història després de guanyar la seva primera Lliga Catalana

DRETA DE L'EIXAMPLE pàg 10
Nova edició de la Mostra d'Art Jove Escolapies Llúria, amb Gorette Pomé al capdavant

líniaeixample

cada dimecres

Setmanari • 26/5/2021 • Núm. 162 • liniaeixample.cat

Falten places escolars a l'Esquerra i Sant Antoni

Un informe encarregat per la Síndica mostra que en aquests dos barris falten llocs per a P3 i primer d'ESO pàg 3

pàgs 8 i 9

"La meva pàtria és el talent"

Entrevista a Ferran Adrià, cuiner i creador

ESQUERRA DE L'EXAAMPLE

Ocupen la seu d'ERC per un desnonament al barri del Poble-sec pàg 6

SANT ANTONI pàg 6

El barri vol combatre la solitud de la gent gran

SAGRADA FAMÍLIA pàg 10

El temple de Gaudí reobre portes aquest dissabte

Foto cedida per elBullifoundation / Juanjo Everman

**ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS**

home homing

**vidres • miralls
claraboies • alumini**

**projectes integrals
i execució d'obra**

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Grams de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

SCHBELTA CLINIC
Medicina Estètica & Especialitats Clíniques

ESPECIALITATS CLÍNIQUES
 PODOLOGIA • NUTRICIÓ • FISIOTERÀPIA • TRATAMENT FACIALS
 MEDICINA FAMILIAR • INFERMERIA • TRATACMENTS CORPORAL

 Avenida Diagonal 299. Local 1 Bj - Barcelona - CP: 08013
 schbeltaclinic.com
 info@schbeltaclinic.com
 935 41 83 83 - 931 57 68 30

 [schbelta_clinic](https://www.instagram.com/schbelta_clinic)
 [schbelta_clinic](https://www.facebook.com/schbelta_clinic)

**NECESSITEM ALIMENTS
BÀSICS PER CONTRIBUÏR
A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
163 MIL PERSONES**

Col·labora

BANC DELS ALIMENTS

líniaeixample

bancdelsaliments.org

Una oferta escolar desigual

» La Síndica de Greuges diu que hi ha manca de places de P3 i 1r d'ESO a l'Esquerra i a Sant Antoni
 » Un informe encarregat per aquest òrgan conclou que "a la pràctica l'escolarització no és gratuïta"

Anna Utiel
EIXAMPLE

L'assignació de places escolars de P3 i 1r d'ESO és un tema que amoïna les famílies barcelonines des de fa temps. Ara, un informe de la Síndica de Greuges ha constatat que, si bé "l'oferta de places a la ciutat sempre és suficient", existeixen "alguns desequilibris" segons les zones d'escolarització, ja que en algunes hi ha manca de places públiques i concertades. Entre els barris que pateixen més dèficit en aquest sentit hi ha l'Esquerra de l'Eixample i Sant Antoni. Tots dos se situen entre les zones amb dèficits superiors a 130 places en el cas de P3 i superiors a 80 places en el cas de 1r d'ESO.

La Sindicatura de Greuges de Barcelona va encarregar a l'Institut Català d'Avaluació de Polítiques Públiques (Ivàlua) l'elaboració d'aquest estudi, que avalua el procés d'admissió de l'alumnat a les escoles i instituts de la ciutat sufragats amb fons públics. La petició va venir arran de les queixes de famílies rebudes en els últims anys.

Concretament, entre gener de 2015 i juliol de 2020, la institució encapçalada per Maria Assumpció Vilà va rebre 88 queixes sobre aquesta qüestió, basades en "la falta de claredat en el funcionament del procés, la manca d'informació i transparència i el tracte desigual a les famílies participants", tal com diu l'informe. Davant d'això, aquest òrgan recomana "consolidar la normativa" i presentar-la integrada en un document "amb llenguatge planer i comprensible", en paraules de l'adjunta a la síndica de greuges, Natàlia Ferré, recollides per l'ACN.

A la ciutat hi ha prou places de P3 i 1r d'ESO, però hi ha "desequilibris" segons les zones. Foto: Jordi Marsal / ACN

"S'HA REVERTIT FORÇA"

Veure barris del districte entre les zones més afectades per la manca de places de P3 i 1r d'ESO no ha estat sorprenent per a Lluís Medir, membre de la junta de l'Associació de Famílies d'Alumnes (AFA) de l'escola Auró, de l'Esquerra de l'Eixample. Tot i això, Medir reconeix que aquest problema "s'ha revertit força en els últims anys, sobretot en el cas de P3". "Fa set o vuit anys era molt pitjor", afirma, recordant com l'augment de la demanda de places públiques que es va produir després de la crisi econòmica del 2008 va evidenciar-ne el dèficit.

Medir celebra que, en els darrers anys, s'hagin "creat escoles noves al barri", i posa en valor les reivindicacions de les famílies que ho han propiciat. A més, el curs que ve, el districte

guanyarà un miler de places públiques, ja que tres centres concertats passaran a ser públics.

ESCOLARITZACIÓ GRATUÏTA?

L'informe encarregat per la síndica de greuges també conclou que "a la pràctica l'escolarització no és gratuïta per a la majoria de les famílies". Segons aquest document, el "cost global anual" de

612

euros anuals a primer d'ESO i 423 a P3 són els costos mitjans que paguen les famílies

les places escolars –que inclou les despeses en material i activitats que es fan en horari lectiu– és, de mitjana a la ciutat, de

281 euros a P3 i de 443 euros a 1r d'ESO. Si s'hi afegeixen "les aportacions a l'AMPA i/o a fundacions dels centres" i les "despeses associades a activitats que es fan fora del centre o fora de l'horari escolar, com ara les colònies i les extraescolars", el cost total mitjà és de 423 euros anuals a P3 i de 612 euros anuals a 1r d'ESO. "Això comporta que l'oferta efectiva que afronten les famílies amb menys recursos sigui menor", assenyala l'estudi.

A diferència del problema de la manca de places, Medir considera que en aquest aspecte "l'administració no ha fet els deures". Lamenta que els centres públics no tinguin "prou pressupost" per fer-hi front i denuncia que "això genera desigualtats". Com a exemple, explica el que passa a l'escola Auró amb les colònies, que, tal com recorda, són també

activitats educatives. "L'AFA del centre ajuda les famílies que no poden permetre's pagar les colònies, però això és un pedaç", afirma Medir, que creu que qui hauria de posar remei a aquestes situacions és l'administració.

UNA NOVA PREOCUPACIÓ

En paral·lel, en algunes AFAs, com la de l'escola Auró, hi ha una nova preocupació que té a veure amb l'assignació de places a 1r d'ESO. Cada escola té adscrits uns instituts de referència, de manera que els alumnes de 6è, en passar de primària a l'ESO, tenen més punts per accedir a uns instituts determinats. "El Consorci d'Educació de Barcelona ha modificat aquestes llistes unilaterals, d'esquena a la comunitat educativa", critica Medir, que assegura que les AFAs afectades ja estan treballant en el tema.

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS

GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

 618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

La lupa

Rèquiem per les cabines telefòniques

per Víctor Porres

Fa temps que resten invisibles al pas dels viants. Semblen ànimes en pena, testimonis postapocalíptics d'un passat no tan llunyà. Víctimes dels vertiginosos canvis tecnològics amb què hem encetat el segle XXI i en els quals alguns anem tan perduts com Charles Chaplin intentant cargolar a temps les peces de la cadena de muntatge a *Temps moderns*.

Si no és per entonar un fado, és recomanable evitar la nostàlgia, perquè mentre pensem en allò que s'ha perdut ja ens han pispat el que hauríem d'haver viscut. Però les cabines telefòniques, ara que ja tenen data de caducitat –com els iogurts o els replicants–, es mereixen un reconeixement als serveis prestats. Són una icona de tota una època: prop de 100 anys parlant a distància gràcies al fil infinit, des de la invenció del telèfon fins al seu ocàs amb l'ús massiu d'aquest aparell *unplugged* multiús que actualment portem tots a la butxaca o a la bossa.

Les cabines estaven sentenciades amb l'aparició del mòbil igual que les màquines d'escriure van començar a tremolar veient com les impressores desterraven el típlex de per vida o els carrets de fotos no eren benvinguts a les noves càmeres digitals. No hi amnistia possible: abans d'acabar l'any, les prop de 15.000 cabines que hi ha a tota Espanya desapareixeran com un d'aquells amors d'estiu que et marquen de per vida, almenys fins que arriba l'amor de tardor. Diuen que, amb una mitjana de només una trucada a la setmana, aquests dinosaures d'alumini ja no són productius i cal exterminar-los abans que els grafitis i els adhesius amb anuncis els acabin camuflant del tot. Però costa acomiadar-se d'aquests emblemàtics tòtems com si res.

Durant anys, les cabines han servit per a la que era la seva missió principal: trucar per telèfon amb una certa intimitat i protegits de les inclemències del

temps. Si no tenies telèfon o estaves lluny de casa, amb unes monedes podies canviar el món. Si més no, el teu món. Les cabines han estat testimonis d'interminables converses entre nuvis o amants –penja tu; no, tu; no, tu–, d'històries de la puta mili narrades amb el *petate* a l'esquena i d'escenes d'escalfor familiar a través de l'auricular, sovint de cobrament a destinació.

Quan no existien els mòbils, una cabina podia resoldre't la vida. Podia ser l'oportunitat per aconseguir una feina, una via per demanar auxili o, simplement, un recurs útil per avisar els amics que arribaves tard a sopar. Acomplien, en part, les funcions de l'actual WhatsApp, però sense emoticones, ni gatets dient-te “bon dia” ni el negre superdotat. Fins i tot es podien enviar missatges telegràfics sense pagar: un to i penjo és que estic bé; dos tons i penjo és que no m'espereu desperts; tres tons i penjo és que he perdut la cartera i m'haureu de venir a buscar...

Les clàssiques cabines integrals també eren un refugi quan plovia i no hi havia sostre a prop, i un reservat per a parelles sense cotxe i sense vergonya. Sovint feien d'oficina, d'espai d'intercanvi de tota mena de mercaderies il·legals i, fins i tot, de canviador de roba, i si no pregunteu-ho a Superman. Per a l'Agent 86 eren una porta secreta d'accés al quarter general de Control; per a l'exsogra del Banderas, un refugi on defensar-se dels terribles ocells de Hitchcock; i per al personatge de José Luís López Vázquez a *La cabina*, una trampa mortal que ha provocat malsons a més d'una generació.

Mentre la majoria de les cabines que segueixen dempeus a pobles i ciutats estan condemnades a convertir-se en ferralla, n'hi haurà algunes d'afortunades que encara tindran una segona oportunitat per tornar a esdevenir punt de referència dins de l'ampli

repertori del mobiliari urbà. Aquest és el cas de l'última cabina amb sostre, portes i recobriment de vidre que queda actualment a Barcelona, la 8595-A, situada al carrer del Lledoner, 2, al barri de Sant Genís dels Agudells. Bé, ara ja no és allà perquè el passat mes de març, amb tota la solemnitat que requeria l'ocasió, una brigada del Districte d'Horta-Guinardó va procedir a la retirada i posterior trasllat a un dipòsit municipal amb l'objectiu de rehabilitar-la i convertir-la en un punt d'intercanvi de llibres, que s'instal·larà pròximament a la plaça Megüidó.

La “bibliocabina” serà una realitat gràcies a l'acord entre Telefónica i l'Ajuntament de Barcelona, però la idea no és de cap dels dos, sinó dels veïns, que responen a una consulta sobre els usos d'aquest vestigi de la telefonia fixa i collada a terra van decidir-ne aquest futur entre les diverses propostes que s'hi van presentar, descartant-ne d'altres com que es convertís en un telèfon del civisme o del 112, o bé que fos un punt wifi.

Precisament, aquests són els principals destins que els espera a les poques cabines supervivents en altres ciutats: esdevenir punts d'informació, d'accés públic a Internet o de recàrrega. Ara bé, ha de ser humiliant veure com passes de ser una autosuficient cabina telefònica, amb el teu propi número i aparell, a un simple servidor de corrent perquè es carreguin les bateries dels responsables de la teva extinció: aquells mòbils que van començar sent un telèfon sense fils i han acabat esdevenint una insaciable màquina multiserveis.

Vista l'enorme dependència que tenim actualment dels mòbils, potser una altra solució per reciclar les cabines seria col·locar-hi una vitrina antipànic amb un telèfon al 100% de bateria a dins, un martell i un cartell que digui: “Trenqueu el vidre en cas d'emergència”.

Les millors perles

Un nen i el seu pare troben un cadàver dins d'un dinosaure decoratiu d'un antic cinema de Santa Coloma de Gramenet. La hipòtesi dels Mossos és que l'home s'hi hauria introduït per recuperar el seu mòbil, segons ha avançat *SER Catalunya*.

La pandèmia impedeix celebrar els casaments com Labans. Però hi ha un lloc on l'aforament no es controla: els avions. Una família de l'Índia, el país més afectat pel virus, ha llogat un avió per a una boda amb 160 convidats.

La Maria Teresa, de 73 anys, va rebre una multa de 600 euros per circular a 298 km/h per la ronda de Dalt l'abril de 2020, tot i no haver comès aquesta infracció (ni cap de similar). Ara que el cas ha sortit als mitjans, l'Ajuntament de Barcelona ha rectificat.

Un treballador de l'hospital Vall d'Hebron roba més de 8.000 cànules de plata que s'utilitzen en les traqueotomies per vendre-les després, segons *El País*. Una botiga de compravenda d'or va avisar els Mossos dels fets.

Govern

LA FOTO

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Redacció: Albert Alexandre, Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Pau Massip (l'Hospitalet i Baix

Llobregat), Xavier Oliva (Barcelona), Anna Utiel (Montserrat) i Pau Arriaga (Esports i Xarxes)
Dept. Producció: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Editor-Gerent: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Coordinador de Vendes: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

Els semàfors

Cor Eixample

L'entitat de comerciants torna a demostrar la seva implicació amb la Dreta de l'Eixample un any més. Aquests dies forma part de l'organització dels Premis Protagonistes del Demà i de la Mostra d'Art Jove Escolapies Llúria.

pàgina 10

Eix Fort Pienc

L'Eix Comercial Fort Pienc segueix reforçant la seva implicació amb la salut, tal com fa des del 2012, i ha organitzat durant les últimes setmanes l'exposició 'El Fort Pienc et cuida', que es pot visitar al Centre Cívic Ateneu Fort Pienc.

pàgina 11

CB Roser

La temporada basquetbolística 2020-21 acaba de la millor manera possible: amb el sènior masculí del CB Roser alçant un títol. Els de Juan Hereza van derrotar la UE Mataró a la final de la Lliga Catalana EBA, que guanyaven per primera vegada.

pàgina 12

El + llegit

líniaeixample.cat

- 1 **Una Festa Major de la Dreta de l'Eixample lleugera i adaptada a la pandèmia**
- 2 **La superilla de Sant Antoni: positiva però més contaminació al perímetre**
- 3 **Històric: el CB Roser guanya la seva primera Lliga Catalana**
- 4 **El futur del comerç de proximitat arriba a la Dreta de l'Eixample**
- 5 **Video Instan segueix rodant**

Safata d'entrada

Imperfecte equilibri

per Francesc Reina

El contacte físic provoca la creació d'oxitocina, hormona del benestar que augmenta la capacitat de suportar situacions difícils. Quan això falta, és com no tenir casa, s'esvaeix el sentit de pertinença i de la identitat.

La biòloga Levi Montalcini va rebre el 1986 el Nobel de Medicina per descobrir un "factor de creixement" en les cèl·lules nervioses. Va demostrar que el cervell humà desenvolupa moltes capacitats independentment de l'edat. Una dada paradoxal, ja que ella mateixa es lamentava de pertànyer a una classe on l'espectacular desenvolupament contrasta amb una evolució inharmoniosa originària de comportaments aberrants. El fanatisme ha format sempre part de la història, deia, i encara que el racisme existeix, la raça és un prejudici, ja que no hi ha diferències més enllà de les culturals i socials.

Dominar impulsos nocius és una tasca llarga i inacabada, dura, però necessària; com va dir Kant, som insolidàriament solidaris. Totes les cultures han intentat controlar l'agressivitat utilitzant sistemes d'adoctrinament: l'educació, la força, la religió, el codi penal... Les comunitats necessiten relacionar-se bé en un continu equilibri només esquinçat per ímpetus contradictoris, comenta José Antonio Marina en la seva magnífica *Biografia de la inhumanitat*: la nostra espècie s'ha anat esculpint, i l'escultura és un art violent.

Els neuròlegs i els zoòlegs (els primatòlegs) sostenen que el nostre sentiment d'afecte és fruit d'un vincle íntim entre les mares i les seves cries, un cercle d'amor incondicional. Per desgràcia, hi ha en el nostre cervell mecanismes que bloquegen aquest fenomen emocional i, quan aquesta meravella desapareix, sol donar pas a la violència, a la insensibilitat davant el dolor dels altres, a la crueltat.

Dominar impulsos nocius és difícil però necessari

L'expressió *skin hunger* és traduïda com 'fam de pell': els nadons que no reben carícies quan neixen poden créixer amb importants carències emocionals. La intolerància cap a l'altre és la cara d'una societat violenta i injusta, un dels ensenyaments que, segons el parer de l'arqueòleg Javier Arce, és causa de declivis, com ho van ser en el passat grans imperis. La distinció entre el «nosaltres» i «els altres» ens deixa perplexos cada dia que passa. La molt discutible teoria del gran reemplaçament n'és un exemple. Es

tracta d'una nova croada segons la qual la població blanca cristiana està sent sistemàticament reemplaçada per pobles no europeus dels quals cal defensar-se. *L'Oceano di Silenzio*, bella cançó de Franco Battiato, flueix lent entre el dolor i la paràlisi, en el seu fosc record naufraguen estàtues d'aigua. Apareixen, també, mans ultraconservadores amb míssils que atien el xoc entre pobles i creences. Escrivia Adorno que el mutisme davant de l'holocaust és l'evidència que Déu no existeix.

La veritat és trista. La discreció necessita temps per concebre una esperança de futur, un conscient i lliure sentit de responsabilitat que sigui capaç de contenir el crit profund de les feres.

Alex Ross escriu a *El soroll etern* que un possible destí per al segle XXI, al costat de la diversitat, és la fusió d'artistes parlant un mateix idioma: la música.

Escolteu, estan dormint les penes entre escriptures del desastre. L'estrèpit torna, és el preu de l'entrada al paradís, l'última veu. Una llum nua que parteix la nit en mil trosos. Una humanitat que va mostrant les seves molt diferents cares al llarg d'una vida d'imperfeció i desequilibri.

Línia Eixample no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#NovaLegislatura

#BlocLlavors

#ElVirusDelMasclisme

@perearagones: Comença a caminar una nova Generalitat. Amb el compromís inequívoc de fer més fàcil, amable i feliç la vida de la ciutadania.

@punsix: Pluja de pintura al desnonament del Bloc Llavors. Cordó policial dels Mossos amb els tres diputats de la CUP al davant. Carles Riera també ha acabat pintat.

@XeniaSole: No entenc gens que hi hagi més gent indignada per "les Segadores" que per les set dones assassinades per la violència masclista en una setmana, SET.

Esquerra de l'Eixample

líniaeixample.cat

26 de maig del 2021

Lina Òdena | Segon aniversari enmig de la incertesa

El Casal Lina Òdena celebrarà aquest dissabte el seu segon aniversari, ja que el 12 de maig va fer dos anys de l'ocupació del primer local, situat al carrer Provença. Ara l'ombra del desallotjament plana sobre el local actual del carrer Mallorca.

L'Eixample, de nou el districte on més gent dorm al carrer

SENSELLARISME ▶ A Barcelona hi ha 895 persones que dormen al carrer, segons el Recompte 2021 de la Xarxa d'Atenció a Persones Sense Llar (XAPSSL), que es va fer la matinada del 20 de maig. D'aquestes 895 persones, 212 són les que pernocten als carrers de l'Eixample, el districte que torna a liderar aquest trist rànquing.

Un total de 633 persones van participar, de forma voluntària, en el recompte d'aquest any, el setè que s'ha impulsat des de la XAPSSL i l'Ajuntament. En comparació amb el recompte anterior, el de l'any 2018, sembla que la situació ha millorat, ja que aleshores es van detectar 956 persones dormint a la via pública (217 a l'Eixample).

Pel que fa a la xifra de persones sense sostre que s'allotgen en equipaments municipals o d'entitats, la tendència ha estat la contrària. Mentre el que 2018

Una persona dormint en un caixer. Foto: Twitter (@bcn_ajuntament)

se'n van comptabilitzar 2.130, aquest any en són 3.046.

Així doncs, segons el consistori, el darrer recompte "constata una estabilització en el nombre de persones que dormen a la via pública en els últims anys" i, alhora, reflecteix "l'increment important de places en equipaments residencials cada cop més especialitzats".

LES DADES D'ARRELS

Des de la Fundació Arrels, que també fa recomptes periòdics de les persones sense llar, consideren que "la xifra de 895 persones és de mínims" i que "hi ha més persones vivint al carrer". L'entitat recorda que, fa un any, van "comptabilitzar 1.239 persones vivint al carrer a Barcelona" i insta a buscar-hi més solucions.

Un moment de l'ocupació de la seu d'ERC. Foto: Twitter (@sindicatdebarri)

Ocupen la seu d'ERC per un desnonament al Poble-sec

HABITATGE ▶ Una trentena d'activistes, principalment del Sindicat de Barri del Poble-sec i de l'organització Arran, van ocupar ahir al matí, durant dues hores, la seu d'ERC, situada al número 166 del carrer Calàbria.

Els activistes ho van fer en senyal de protesta pel desnonament que hi havia hagut el mateix matí al carrer Lleida del Poble-sec, al conegut com a Bloc

Llavors, on es van produir enfrontaments entre els manifestants i els Mossos d'Esquadra, que van acabar amb diverses càrregues policials.

L'ocupació es va acabar al voltant de les 11 del matí, quan van arribar fins a la seu del partit republicà uns 200 manifestants que venien de la concentració del Poble-sec per mirar d'aturar un desnonament que finalment es va acabar executant.

Televisió | El Mercat de Sant Antoni, a 'MasterChef'

L'exterior del Mercat de Sant Antoni va ser l'escenari d'una prova del programa 'MasterChef', de TVE, que es va emetre ahir a la nit. De fet, aquesta entrega del programa es va gravar el febrer passat i diverses entitats del barri hi van poder ser.

Sant Antoni

Sant Antoni vol combatre la solitud de la gent gran

SALUT ▶ El Projecte Radars aterra a Sant Antoni amb l'objectiu de pal·liar els efectes de la solitud no volguda en la gent gran i ajudar-la en el seu dia a dia. Aquest projecte comunitari, que ha estat impulsat des de l'Ajuntament, compta amb la col·laboració d'associacions veïnals, de comerciants, farmàcies, entitats i equipaments.

Un dels comerços de Sant Antoni que participaran en el Projecte Radars és Confeccions el Rellotge, un establiment situat al número 82 del carrer Comte Borrell. El Jordi Rodríguez, el seu responsable, explica que sempre ha tingut sensibilitat per col·laborar amb tota mena d'acció comunitària. "Ens agrada ajudar a dinamitzar accions que es facin i, en aquest cas, si és per donar un cop de mà a la gent gran del barri, encara més", assegura el comerciant, que de moment no ha detectat cap situació de vulnerabilitat a la seva zona.

Una parada informativa del projecte Radars. Foto: Ajuntament

COM PARTICIPAR-HI?

La participació en el Projecte Radars és voluntària. Tothom que hi participi tindrà la missió d'estar atent a les necessitats i a les situacions de vulnerabilitat de la gent gran a la zona. En cas de detectar una situació de risc, s'ha

de comunicar a Serveis Socials perquè valori com intervenir-hi.

"Esperem que la majoria dels comerciants hi participin perquè és una forma de seguir treballant per a la comunitat", diu Ramon Puigoriol, des de Sant Antoni Comerç.

Una protesta feta el passat 17 d'abril. Foto: Twitter (@CDR_SantAntoni)

Multes a 27 veïns per una protesta independentista

POLÍTICA ▶ Segons ha denunciat el CDR de Sant Antoni, 27 veïns i veïnes del barri han rebut multes per una protesta pels presos polítics i la independència que es va fer el desembre de l'any 2019.

Ara, quasi dos anys després dels fets, han arribat multes per valor de 601 euros per desobediència. "Persones d'arreu es van trobar creuant els semàfors de Gran Via a l'alçada d'Entença. Quan el semàfor es va posar verd van creuar-lo lentament i les persones que estaven al final l'aca-

baven creuant en vermell", expliquen des del CDR.

Al carrer de Viladomat, els Mossos d'Esquadra van identificar 27 persones que ara han rebut les multes. "On és el dret a la protesta? És una infracció creuar un semàfor en verd i que a mig passar es posi en vermell?", lamenten des del CDR. L'organització denuncia que les multes "s'estan enviant de manera malintencionada pocs dies abans de prescriure", i acusa la Generalitat i la policia catalana de "repressió".

GERMANS HOMES
DES DE 1852

LLOGA 3 DÍES I PAGA'N NOMÉS 2

Tarifa caps de setmana
Lloga la màquina un divendres i torna-la dilluns, pagant només 2 dies.

LLOGA ONLINE
www.homs1852.com

DIY D'HOMS
DO IT YOURSELF, FES-HO TU MATEIXI

3x2
CAP DE SETMANA

Francesc Layret, 10 Mataró · 93 754 19 31 · info@homs1852.com · [f](#) [in](#) [t](#) [v](#) @homs1852

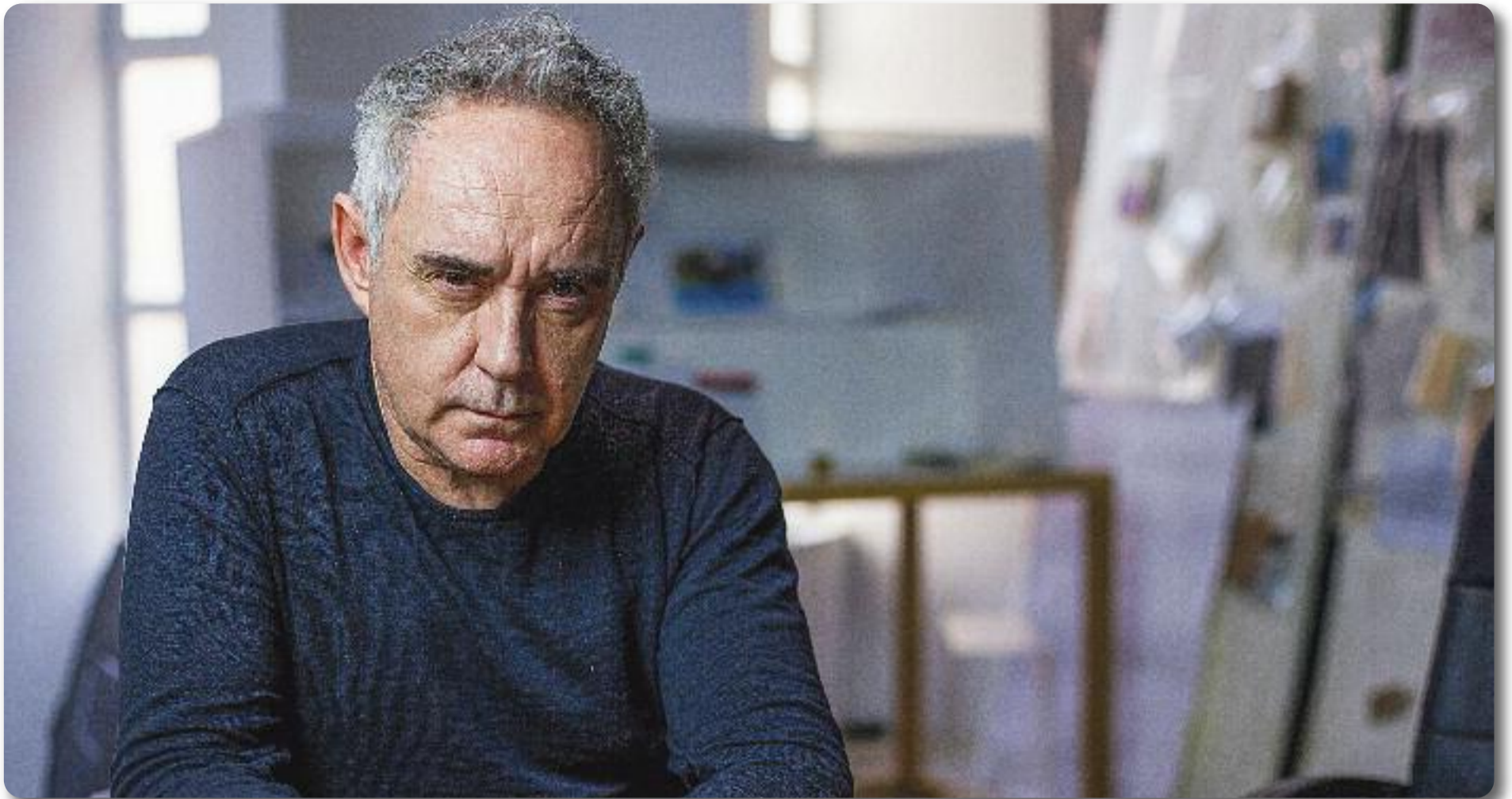

grup comunicació 21

liniaxarxa.cat

Línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

“Ser de barri i arribar on he arribat fa que la gent connecti amb mi”

Ferran Adrià

Cuiner i creador

Albert Alexandre
BARCELONA

Pertrençar el gel: l'esmorzar, a diferència del sopar o del dinar, és un àpat que no canvia gaire. Què esmorza Ferran Adrià?

Per a mi també és un àpat recurrent. Jo esmorzo iogurt, fruita, suc de taronja, alguna galeta... Tot molt normal. Fora del restaurant el que menjo és normal.

Va néixer l'any 1962 a l'Hospitalet. Com era aquella ciutat?

Quan jo era un nen, l'Hospitalet era bastant poble. Amb barris molt petits. Tota la Fira no existia. Eren camps, horts... Tot era molt diferent que ara. Jo vaig tenir una infància feliç amb els meus pares i el meu germà. Una bona infància, sense traumes. Jugava a futbol a Santa Eulàlia, a la posició del Xavi, al centre del camp.

Quina és la diferència més gran entre l'Hospitalet d'abans i el d'ara?

Hi ha una diferència brutal. Ara, el que era el meu Hospitalet és un espai meravellós. Molt modern i

cosmopolita. Crec que ha estat un canvi en positiu.

No sent nostàlgia del passat?

El que no puguis canviar no t'ha de preocupar. Si hi havia camps, no s'hi poden tornar a posar.

Quina era la seva relació amb altres municipis de l'àrea metropolitana?

Jo vivia al carrer que separava Barcelona de l'Hospitalet i, per tant, era un hospitalenc bastant barceloní. La meva generació era com ara. No dèiem allò de “baixar a Barcelona”. Conceptualment no hi havia diferència. Potser sí que dèiem “anem al centre” per referir-nos a anar a la plaça Catalunya.

Quan va començar la seva passió pel món de la cuina?

En realitat, jo no tenia passió per la cuina. Em vaig començar a buscar la vida, quan era molt jove, i me'n vaig anar a Castelldefels, a rentar plats. Aleshores tenia 17 anys. Era bastant estrany que algú marxés amb aquella edat. Tot i això, seguia tenint un llit a casa dels meus pares. En aquella època a mi m'agradava el que agrada a tots els joves: sortir de festa. Però havia de treballar. Després de Castelldefels

vaig anar cap a Eivissa, on vaig estar treballant d'ajudant de cuina, i a poc a poc vaig anar aprenent l'ofici. De totes maneres, no em vaig enamorar de la cuina fins que vaig arribar a la Cala Montjoi, a la Costa Brava, al Bulli, amb 22 anys. A aquella edat jo ja era cap de cuina i això és molt estrany, perquè el Bulli era un restaurant molt important i jo molt jove.

“De la crisi climàtica i de la sanitària només podem sortir-ne innovant”

També he llegit que la mili va ser una bona època que el va ajudar a aprendre a cuinar...

Per a mi va ser brutal, sí, perquè vaig saber què volia dir portar un restaurant, encara que fos per a la Capitania General de l'Exèrcit... Tenia banquets, m'ocupava del pressupost... Va ser molt important per a mi, sí.

Què el va enamorar de la Cala Montjoi?

La cuina. Era la primera vegada que veia parlar de cuina amb tanta passió. Vaig descobrir un món professional que per a mi era desconegut. A la taula, quan es menjava, no es parlava de futbol, sinó de cuina. Hi havia una passió brutal pel que feies. El 90% de la gent cuina per menjar o per guanyar diners, però aquí era diferent. En aquella època vaig estar viatjant per França per conèixer els millors cuiners del món. Va ser també una fase d'aprenentatge i de referència. Quins eren els millors cuiners del món? Si tu no has vist mai el Barça, el Madrid, el Manchester City o la Juventus, no tens referència de què és el futbol al màxim nivell. Doncs passa el mateix amb els restaurants. Tots eren a França i era vital visitar-los.

Va ser d'aquella època que va aprendre la frase “creativitat és no copiar”. Creu que avui en dia es copia molt i es crea poc?

Estem on estem perquè fa dos milions i mig d'anys es va començar a innovar. De les dues grans crisis, la sanitària i la climàtica, en sortirem innovant. Mira la vacuna. Pel que fa a la frase, és una metàfora que el que ve a dir és que cal ser honest.

Tu pots copiar i la majoria de gent copia. Simplement, i segons el meu punt de vista, cal ser honest i dir: “Mira, això ho he copiat d'aquí o d'allà”. La majoria de llocs és el que fan perquè no tenen recursos per innovar. Jo soc un dels pocs que va tenir la sort o la capacitat de tirar endavant un verdader procés de creació al Bulli, i no va ser fàcil. Vam trigar 14 anys a oferir una cuina innovadora, i durant aquest temps no vam guanyar diners. La gent cobrava una part del sou el dia 15 i una altra a final de mes. Això no és treballar, això és creure en alguna cosa més enllà... Com que fèiem una cuina tant d'avantguarda, a la gent li costava molt d'entendre, però la nostra feina era crear un restaurant per obrir camins.

Què vol dir amb obrir camins?

Noves tècniques, nous gustos, nous estils... Res a veure amb el que la gent entén per cuina. Sintetitzar tot aquest procés de creació en una entrevista és impossible... Quan ho intentes resumir la gent pensa: de què em parla aquest tio? Tothom parla de cuina perquè cuina o menja, però si portem la cuina a un nivell molt alt és un altre món. Per entendre aquest procés de creació cal veure el documental de 15 hores ▶

“Sortir a la portada de The New York Times em va canviar la vida”

◀ que es va fer del Bulli: *El Bulli, història d'un somni*.

15 hores? Són moltes!

No, perdona, però no! Estem en un moment de la nostra societat on tot són titulars i Instagram. Per estudiar qualsevol cosa cal dedicar-li, jo què sé, una setmana com a mínim, oi? Doncs 15 hores no és tant per entendre un procés d'anys. Si vols comprendre alguna cosa, el que no pot ser és que no li dediquis temps. El concepte d'estudiar està fins i tot mal vist. Qualsevol persona que munti un negoci ha de saber què és una empresa. Quanta gent que munta una petita empresa sap què és un balanç o un pressupost? Ningú! El 50% de les petites i mitjanes empreses no duren més de cinc anys. Per què? Per manca de coneixement i d'estudi. No vol dir anar a la universitat, sinó saber el mínim i necessari. El coneixement és vital.

Parlant d'innovar, creu que Barcelona és una ciutat innovadora?

Sí, el turisme va canviar la ciutat. Amb les seves coses bones i dolentes. Era una ciutat meravellosa per viure-hi i tenia molts avantatges competitiu. Al mediterrani no hi ha tants llocs com Barcelona i el seu esperit creatiu. Malauradament, amb la Covid no sabem què passarà. Ara és una ciutat trista, però caldrà esperar dos anys per veure si torna a ser el que era, si torna a somriure.

I què creu que passarà amb el sector de la restauració ara que tothom compra per Glovo? Tindrem ganes de tornar a anar de restaurants?

El gran canvi l'ha produït el teletreball. Abans, si la gent tenia una reunió, quedava a Barcelona i per dinar. Això ja no es farà. Quan tinguem clar com quedarà tot el tema del teletreball veurem què passa. El que està clar és que una part important de la gent, almenys dos dies a la setmana, farà feina des de casa i això pot fer que un 10 o un 15% dels restaurants desapareguin.

La pandèmia ha afectat el seu negoci?

Com que jo ja no tinc restaurant, no he tingut problemes. Estem a elBullifoundation i més o menys ho hem passat bé. Hem pogut seguir amb el 80% de la nostra activitat.

Si parlem de moments crítics en els últims anys, hem de parlar per força del procés independentista. Com va viure aquells moments en l'àmbit personal?

Respecte a aquest tema, jo no he tingut problemes de cap mena. Està clar que hem viscut una situació complexa, perquè la societat estava molt polaritzada. Viatjo molt i quan

viatges ho veus tot d'una manera diferent. Explicar-ho a fora és fàcil, el que és complicat és entendre que el conflicte es pot veure de moltes maneres. Hi ha una gent que vol una cosa, una que en vol una altra i una darrera que no sap què vol...

Si em permet preguntar-li i vol respondre-ho: vostè què vol?

No ho sé. Amb la situació de la Covid i amb els milers de persones que estan a l'atur, amb els negocis que estan morint, crec que el que toca ara és que l'economia torni a ser el que era. Estem en un moment molt fotut i tothom hauria d'anar cap a la mateixa direcció. Crec que hi ha consens en això. Hi ha una crisi com mai s'havia vist. Això com s'arregla? No ho sé. Els polítics hauran

“Tothom que fa alguna cosa diferent i creativa rep crítiques”

de solucionar-ho, però de vegades sembla que hi ha gent que no és conscient que moltes persones han perdut familiars o que hi ha altres persones que han perdut la seva feina després de 40 anys treballant.

Va defensar l'estatut al mateix temps que feia una campanya per al ministeri de l'Interior i l'Exèrcit. També ha dit alguna vegada que se sent molt europeu. Hospitalenc, català, espanyol, europeu... Amb quina identitat es queda?

Jo sempre dic que la meua pàtria és el talent. A partir d'aquí puc dir que em sento català, però també de Roses [on viu actualment], de l'Hospitalet... No em preocupa massa. Sempre m'han importat més les persones que les identitats. Procuro estar bé onestic. Ara bé, és clar que tinc un sentiment català. Vull dir que tinc una manera de fer i d'estimar el meu país. Però bé, últimament no vull ni perdre dos minuts parlant de política...

Doncs no en parlem més. Durant la seva carrera ha rebut molts premis. El Bulli va ser reconegut cinc vegades com el millor restaurant del món, Català de l'Any...

Els premis sempre són positius, perquè a la vida no tots els moments són bonics. És cert que jo he tingut la sort de rebre uns premis increïbles, brutals. Sempre que tens un moment baix els premis van bé,

però jo mai he treballat pel reconeixement, ha estat una conseqüència de la meua feina. Quan vaig aparèixer a la portada de *The New York Times* va ser molt especial. Allò, el 2003, quan no hi havia internet, em va canviar la vida.

Deia que els premis ajuden en moments baixos. Quin ha estat el moment més dur de la seva carrera?

La malaltia i la mort de qualsevol familiar. Sobretot la malaltia. Els meus pares i els meus sogres van patir molt i va ser molt dur. En l'àmbit professional, no em puc queixar.

Ha rebut crítiques molt dures que deien que la seva cuina era massa sofisticada...

Tothom que fa alguna cosa diferent i creativa rep crítiques. Però si surts al carrer, al 50% li sembles simpàtic i a l'altre 50% no, sense conèixer-te. Un ha d'aprendre que no pot agradar a tothom. No em puc queixar i mai ho he fet, perquè en realitat he rebut molt poques crítiques negatives. És clar que afecten, aquestes crítiques, però no s'hi pot fer res. Hi ha gent que no està d'acord amb els canvis i és normal. Perquè si jo et pregunto “què vols, un ou ferrat o una esferificació amb pèsols?”, tu em diràs que l'ou ferrat.

No sigui modest, a vostè la gent l'estima molt...

Sí! En soc conscient. Potser és pel fet que soc un xaval de barri, de Santa Eulàlia, de família treballadora i que ha arribat on ha arribat. Això és una cosa amb la qual la gent connecta. El meu pare era estucador i la meua mare era el que es deia una *ama de casa*, encara que de vegades treballava en una perruqueria. La gent diu “el Ferran no va anar a la Universitat, però ha donat classes a Harvard”. Puc ser un símbol per a la gent treballadora, que pot pensar: “Si ell ho ha fet, jo també ho puc fer”.

Ha renunciat a moltes coses per ser el millor cuiner del món?

Segurament no he tingut una vida personal normal. Les vacances, els caps de setmana... Tot eren conceptes molt diferents del que entén la gent. És una vida diferent, però com he dit abans, el que no puguem canviar que no et preocupi.

Ja per acabar, per què va decidir tancar el Bulli?

El Bulli va ser un somni, però els somnis també s'acaben. Nosaltres volíem obrir camins i vam aconseguir-ho. La nostra missió es va acabar. És difícil saber dir prou. A nivell creatiu, t'has de mirar al mirall i ser sincer per dir-te que has d'acabar. A la vida s'ha de saber quan dir prou. Saber quan una cosa s'ha acabat. ■

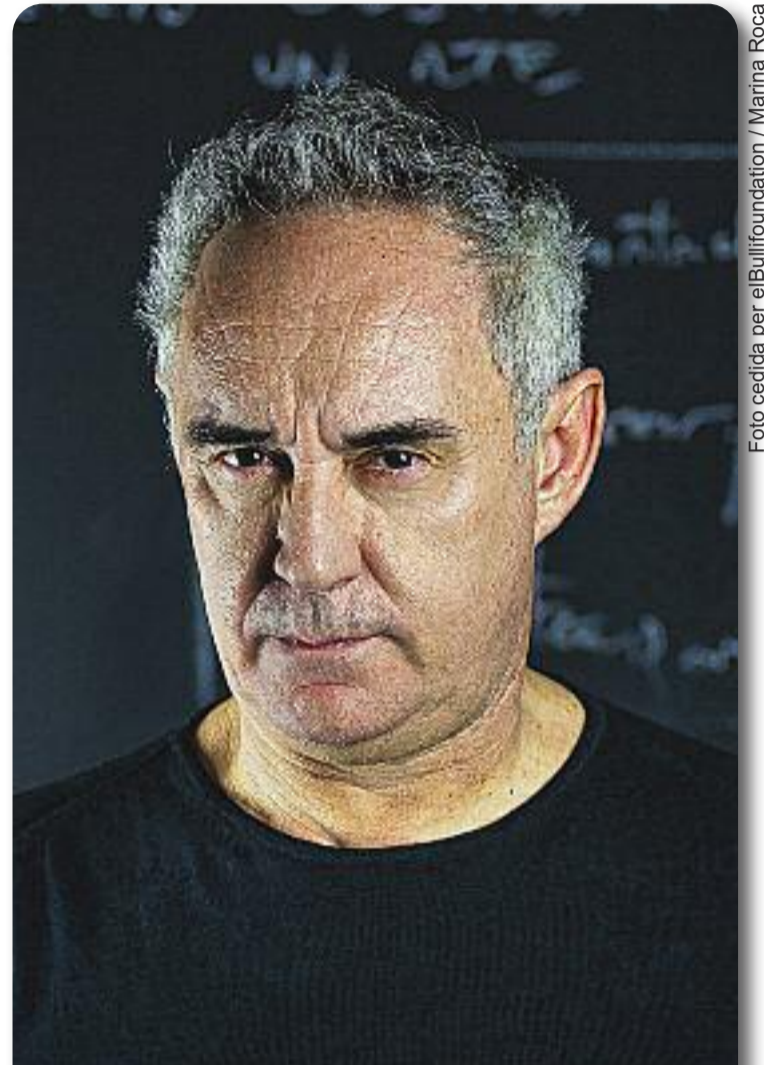

Foto cedida per elBullifoundation / Marina Roca

FERRAN ADRIÀ EN 10 RESPOSTES

1. Quin és el seu grup de música preferit?
The Rolling Stones.

2. Hi ha algun aliment que detesti?
El pebrot vermell gran.

3. Per a quina persona viva o morta li agradaria cuinar?
Per a Pablo Picasso.

4. Digui'm un llibre que l'hagi marcat...
No n'hi ha cap que m'hagi marcat. Podria recomanar *El perfume*, de Patrick Süskind.

5. I una pel·lícula?
Pulp Fiction.

6. Té alguna afició que em pugui sorprendre?
Col·leccionar llapis d'hotels, tot i que amb la Covid ara és complicat.

7. Hi ha algun lloc de l'àrea metropolitana especial per a vostè?
El meu barri, Santa Eulàlia.

8. On li agradaria anar de vacances?
A la Costa Brava.

9. Quin és el seu màxim referent professional?
Tota la generació que va crear la *Nouvelle Cuisine*.

10. I en la seva vida personal?
La meua dona.

Dreta de l'Eixample

líniaeixample.cat

26 de maig del 2021

Celebració | Festa Jove presencial a càrrec de La Dreixa

El Casal de Joves La Dreixa ha anunciat que aquest divendres i dissabte, 28 i 29 de maig, celebrarà la Festa Jove en format presencial. Hi haurà concerts i altres activitats amb inscripció prèvia a la cruïlla entre els carrers Girona i Consell de Cent.

Premis Protagonistes del Demà: una empenta a joves estudiants

EDUCACIÓ ▶ Suport econòmic i moral per a estudiants de batxillerat. Això és el que ofereixen els Premis Protagonistes del Demà, organitzats per l'associació de comerciants CorEixample i els clubs Rotary Eixample i Rotaract Barcelona. L'entrega dels guardons de la novena edició del certamen es farà aquest dimecres a les set de la tarda a la Casa Elizalde.

Els participants en aquesta iniciativa són estudiants de segon de batxillerat del districte que compleixen tres requisits: tenen un bon expedient acadèmic, participen en activitats solidàries i tenen "dots de lideratge". Aquest any s'hi han presentat setze candidats i la bona notícia és que tots ells tenen premi, ja que l'objectiu de Protagonistes del Demà és ajudar com més alumnes millor. Per això, en el marc d'aquests premis, s'atorguen vuit beques de mil euros

Els premiats de l'edició de 2019, en una imatge d'arxiu. Foto: Ajuntament

per estudiar a la universitat o cursar altres estudis superiors, i tants premis de cent euros com participants hi hagi (en aquest cas, vuit). Aquests guardons de cent euros són vals per a material escolar.

Els estudiants que han participat en el certamen van haver d'enviar un vídeo d'una durada màxima de tres minuts defensant la seva candidatura, expli-

cant els seus "valors de formació, solidaritat i empenta", tal com diuen les bases dels premis.

Els centres del districte que s'han presentat a aquesta edició són l'Institut Jaume Balmes, Jesuïtes de Casp, Centre López Viçuña, Sagrat Cor Diputació, Escola Pia Nostra Senyora i Dòmiques de Barcelona. Dos centres que acostumaven a participar no ho han pogut fer per la Covid.

Una obra de la Mostra Jove en un aparador de CorEixample. Foto cedida

Aliança artística entre Escolapies i CorEixample

CULTURA ▶ El Col·legi Escolapies Llúria i l'associació de comerciants CorEixample tenen una aliança des de fa uns quinze anys per exposar les obres pictòriques dels estudiants de batxillerat artístic del centre als comerços associats de l'entitat.

"Aquesta activitat ofereix als alumnes l'oportunitat de viure l'experiència real d'un artista", explica la coordinadora de la Mostra d'Art Jove d'Escolapies

Llúria, Goretti Pomé. De fet, tal com apunta Pomé, la Mostra d'Art Jove va néixer fa 21 anys, tot i que la col·laboració amb CorEixample va arribar uns anys més tard. "Va ser una iniciativa pionera", assegura.

La mostra té una temàtica diferent cada any. Aquest cop, el tema ha estat el paper de la dona a la societat. Pomé diu que molts alumnes s'han inspirat en autores de la literatura catalana.

Últims dies | 'BCN respon a l'emergència climàtica'

L'exposició 'Barcelona respon a l'emergència climàtica' encara els seus últims dies a la Biblioteca Sagrada Família-Josep M. Ainaud de Lasarte. Hi ha estat instal·lada tot aquest mes i es podrà visitar fins a aquest diumenge, dia 30.

Sagrada Família

La Sagrada Família reobre dissabte

- » El temple va tancar les portes el mes d'octubre per l'empitjorament de les dades de la pandèmia
- » En paral·lel han començat les obres als magatzems del carrer Mallorca, on també anirà l'AE Gaudí

TEMPLE ▶ La Sagrada Família reobrirà les portes aquest dissabte, 29 de maig, després d'haver estat més de mig any tancada, des de l'octubre. En aquell moment, el temple va tancar coincidint amb l'empitjorament de les dades de la pandèmia.

Per ara, l'horari de visites es limitarà als caps de setmana de nou del matí a tres de la tarda. La Junta Constructora ha deixat clar que la seva aposta per la reobertura està "subjecta a possibles alteracions segons l'evolució de la situació sanitària", així com als "canvis en les mesures de la Generalitat", ja que l'objectiu és "garantir sempre la viabilitat de les visites".

Des del temple recorden que l'any passat van voler homenatjar la ciutadania amb visites gratuïtes, en el marc de la iniciativa Hora Barcelona, però que algunes van quedar anul·lades pel tancament de l'octubre.

Aquestes visites es reprendran a la tardor.

OBRES AL CARRER MALLORCA

En paral·lel, el Patronat de la Sagrada Família ha començat recentment unes obres al solar del carrer Mallorca 424-432, que va comprar a finals de 2019 i que semblava que havia de servir per real·lotjar-hi els veïns afectats per la futura escalinata.

Des del Districte puntualitzen que la llicència d'obres "no preveu l'enderroc de l'edificació existent", que funcionarà principalment com a magatzem. També s'hi habilitarà el local provisional de l'Agrupació d'Escoltes Antoni Gaudí, que havia estat des del 1956 al recinte de la Sagrada Família. Es preveu que s'hi pugui instal·lar a final d'estiu.

Mentre que des del Districte asseguren que hi ha "una comunicació fluida" amb el veïnat, el portaveu dels veïns afectats per

El temple ha estat tancat al públic des del mes d'octubre. Foto: Twitter (@sagradafamilia)

l'ampliació del temple, Salvador Barroso, lamenta que "ningú" els va dir res sobre les obres.

AMIANT?

Pel que fa a les cobertes d'uralita dels magatzems de Mallorca, des del Districte envien un missatge de calma i afirmen que "el temple ha fet mostrejos i anàlisis per demostrar, amb dades, que no hi ha hagut manipulació

de les cobertes i que no es desprenen fibres d'amiant". "Els resultats, quan estiguin, es compartiran amb els veïns", afegeixen. Sigui com sigui, aquest tema genera inquietud entre els veïns i els integrants de l'AE Antoni Gaudí.

'NO' A LES AL-LEGACIONS

D'altra banda, la comissió d'urbanisme va desestimar la set-

mana passada per unanimitat –govern i oposició hi van cotar en contra– les al·legacions presentades pels veïns afectats per l'ampliació del temple. Els veïns tenien com a objectiu tombar l'ajornament dels pagaments de la Junta Constructora corresponents als anys 2020 i 2021, acordats amb l'Ajuntament per pal·liar l'impacte de la pandèmia.

La segona edició de la Biennal Ciutat i Ciència, que es farà del 8 al 13 de juny, tindrà gairebé quaranta escenaris. D'aquests, quatre estan situats al barri: el centre cívic, l'Auditori, el mercat i la plaça del Fort Pienc.

'El Fort Pienc et cuida': 10 anys posant la salut al centre

COMERÇ ▶ El Centre Cívic Ateneu Fort Pienc ha acollit durant tot aquest mes de maig l'exposició 'El Fort Pienc et cuida', organitzada per l'eix comercial del barri. La mostra, que encara es podrà visitar aquesta setmana, recull consells dels comerços especialitzats en salut que formen part de l'eix. Aquests mateixos establiments han creat una desena de vídeos amb recomanacions pràctiques, que es poden veure tant al canal de YouTube de l'entitat com a la resta de xarxes socials.

Tot plegat és, de fet, una manera adaptada a la pandèmia de donar continuïtat a un compromís que ve de lluny: el de l'Eix Fort Pienc amb la salut. L'any 2012, aquesta associació de comerciants va impulsar la Quinzena de la Salut, la Bellesa i el Benestar, amb una fira i altres activitats "per promoure hàbits saludables i donar a conèixer els serveis dels establiments d'aquest àmbit", tal com explica la gerent de l'entitat, Esther Burgos.

L'exposició, de l'Eix Fort Pienc, està instal·lada al centre cívic. Foto: Ajuntament

La iniciativa es va mantenir cada any ininterrompudament fins que va arribar el coronavirus.

"L'any passat ens vam haver d'adaptar al món digital", explica la dinamitzadora de l'eix, Carla Blanch. A més, van fer la campanya 'Entra, aquí estàs segur', amb la qual cada comerç va crear cartells indicant les mesures de seguretat que havia adoptat davant la Covid-19. D'altra banda,

van crear una exposició amb consells (alguns relacionats amb el virus i d'altres no) que hauria d'esperar un any per poder-se inaugurar: 'El Fort Pienc et cuida'.

Ara, fent balanç d'aquest mes en què ha estat instal·lada al centre cívic, des de l'eix diuen que "els socis estan contents" i es mostren satisfets d'haver-los donat visibilitat i d'haver apropiat hàbits saludables als veïns.

El barri debatrà demà sobre el futur de l'atenció primària

SALUT ▶ La plataforma 'Nou CAP Fort Pienc Ja' ha organitzat un debat veïnal per parlar del futur de l'atenció primària al barri.

Tindrà lloc aquest dijous, 27 de maig, a partir de les sis de la tarda i es farà tant de forma presencial com *online*. L'auditori del Casal Transformadors podrà acollir fins a una trentena de persones de públic (el límit d'aforament permès), mentre que la resta de veïns que hi vulguin participar s'hi podran afegir de forma telemàtica. Per fer-ho, hauran de demanar l'enllaç de la re-

unió virtual al correu noucap-fortpienc@gmail.com.

El debat començarà amb una introducció de Teresa Martínez, referent de sanitat de la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona (FAVB). Després, hi podran intervenir els professionals i veïns que ho desitgin.

La situació de l'atenció primària al Fort Pienc és un tema que preocupa el veïnat des de fa temps. Tot i que ara ja tenen l'espai annex al CAP Passeig de Sant Joan, continuen esperant el futur i definitiu centre.

Una imatge de l'estrena de l'espai annex al CAP. Foto: Twitter (@nou_cap)

Podòleg

Des de 1957

Horari: de dilluns a divendres de 16.30 a 19.30h

Miguel Ángel Cuesta Alonso

Dos de Maig, 223, 1er 2a
(edifici Encants Nous)

Telf. 93 245 48 29

DESCOMPTES AMB LA TARGETA ROSA

Esports

Històric: el CB Roser guanya la seva primera Lliga Catalana

» Un darrer quart extraordinari certifica el triomf a Mataró
 » Joan Gavaldà, autor de 17 punts, MVP de la gran final

Pau Arriaga
EL FORT PIENC

El 23 de maig del 2020 ja és un dia que forma part de la història del Club Bàsquet Roser. I és que el conjunt del barri del Fort Pienc, contra pronòstic i com a colofó a una temporada atípica, llarga i complicada, va guanyar la primera Lliga Catalana EBA de la seva història (72-64). Ho va fer contra la UE Mataró, i a la seva pista.

“La victòria és especial, la miris com la miris”, assegura Juan Hereza a *Línia Eixample*, amb un fil de veu 36 hores després del final del matx. El tècnic lloa la figura de Joan Gavaldà (MVP de la final, amb 17 punts) i té un record per a Adrià Tort, que es retira del bàsquet. “És molt emotiu que pugui plegar i acomiadar-se d’aquesta manera”, reflexiona.

La final va començar de la millor manera per als d’Hereza, dominadors des del salt inicial i que aconseguirien marxar al descans

Campions: la millor manera de tancar la temporada. Foto: Ferran Torné / FCBQ

amb cinc punts de renda (36-31). A la represa, els amfitrions capgirarien el marcador, però l’esperit lluitador i inconformista dels vermells els portaria a anotar un parcial de 18-8 per tornar a prendre la iniciativa i, ara sí, no deixar-la escapar.

Més enllà de l’actuació de Gavaldà, Bernat Camarasa (12 punts) i Adrià Cortegano (10 punts) van ser molt importants en

la victòria del conjunt barceloní a la capital maresmenca.

“Hem passat de ser últims la temporada 2019-20 a fer una campanya excel·lent enguany. Al final, això és la recompensa a una molt bona feina que porta fent el club en els darrers anys”, conclou Hereza, que diu que ja treballa en la confecció de l’equip 2021-22, en el qual seguirà bona part de la plantilla actual.

Atletisme | En marxa una Cursa IPSI Run atípica

Des de fa uns dies, i fins diumenge de la setmana que ve, està en marxa la Cursa IPSI, la prova solidària organitzada per l’escola IPSI. Tots els quilòmetres que es facin seran solidaris amb la Fundació Nexè.

Un triomf estèril: el CFS Eixample no lluitarà per pujar

FUTBOL SALA ▶ El sènior femení del Club Futbol Sala Eixample s’havia plantat a la darrera jornada de lliga sabent que no només necessitava guanyar, sinó que calia una ensopegada d’algun rival directe per aspirar a acabar entre les quatre primeres i continuar somiant amb l’ascens a Primera Divisió. Les de Pep Antoni Roig van fer els deures contra el Sala 10 Zaragoza (4-0), però ni el CD la Concòrdia ni l’AE les Corts UBAE van fallar.

Les roig-i-negres, doncs, tanquen la segona fase del curs 2020-21 en la cinquena plaça, amb un punt menys que les de la Llagosta i que les seves veïnes de

les Corts. El partit de dissabte passat a Santa Isabel, a més, va ser especial per al tècnic, que l’endemà va anunciar que posa punt final a tres temporades a la banqueta “d’un club molt humil, però molt especial”.

TOT PER DECIDIR-SE

A la Tercera masculina, en canvi, tot està encara per decidir-se. El Bosco va guanyar a la pista d’un Gràcia FSC que ja està salvat (1-5) i el partit entre el CFSE i el Montsant no es va jugar. Així, al Bosco li queda una jornada (a casa contra l’Arrels), mentre que el CFSE encara ha d’afrontar dos partits.

El de dissabte va ser l’últim partit de Roig. Foto: Twitter (@quadern_tactil)

2a Femenina de futbol				2a Cat de futbol				Classificacions				3a de futbol				3a Catalana de futbol			
Equip	PTS	GF	GC	Equip	PTS	PF	PC	Equip	PTS	GF	GC	Equip	PTS	GF	GC				
1. Joventut Elx	62	110	36	1. CFS Les Glòries	26	57	30	1. Gràcia FSC	19	51	37	1. CF Singuerlín	25	28	19				
2. Feme Castellón	52	82	36	2. Acció Sant Martí	23	36	24	2. CFS Montsant	15	37	27	2. Penya Anguera	24	28	19				
3. CD La Concòrdia	46	85	41	3. Estel Vallseca	22	51	30	3. Bosco Rocafort	14	29	30	3. UD Pastrana	23	22	17				
4. AE Les Corts UBAE	46	74	41	4. Gràcia FSC B	21	55	36	4. Arrels AEFS	12	44	29	4. APA Poble-sec	21	28	25				
5. CFS Eixample	45	96	37	5. Futbol Classic Bcn	20	49	30	5. CFS Eixample	11	29	32	5. UD Montsant	19	25	22				
6. Sala 10 Zaragoza	38	64	46	6. Badalona Iris B	20	31	22	6. CFS Premià	1	21	56	6. FC Martinenc B	18	31	22				
7. CN Caldes	31	56	59	7. CB Roser	16	50	40	No et perdis res: tot l'esport a liniaeixample.cat				7. CP Sarrià B	18	20	16				
8. FS Castelldefels	30	73	73									8. CF Chacarita	17	18	11				
												9. CF Alzamora	15	15	19				

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

C. Mallorca, 198 ppal. 1er Barcelona

**Sempre a prop
teu**

líniaeixample

No t'ho perdís

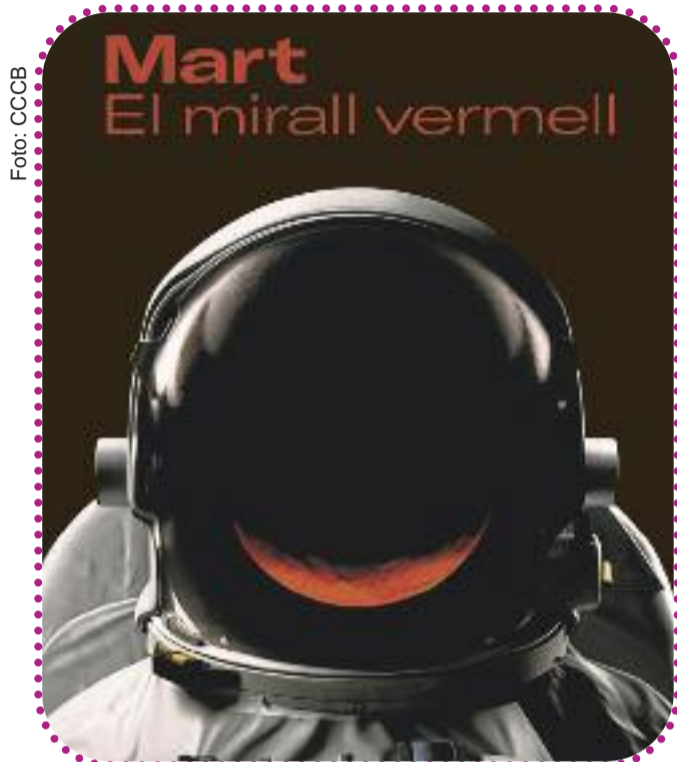

Foto: CCCB

Mart al CCCB

El Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB) acull l'exposició 'Mart. El mirall vermell', que aborda el vincle de la humanitat amb el planeta veí des de l'antiguitat fins a l'actualitat. El projecte, comissariat per Juan Insua, combina ciència, art i literatura i presenta l'obra original de creadors audiovisuals i digitals, artistes, científics, experts i curiosos de Mart. A la mostra s'hi poden veure més de 400 objectes, entre llibres incunables, escultures, dibuixos, còmics, pel·lícules, documents manuscrits, peces de col·leccionista i, fins i tot, un meteorit marcià.

Famosos

Pau Debon ha donat una gran *alegria* (mai millor dit) als fans d'Antònia Font. Vuit anys després de la separació del grup mallorquí, el seu cantant n'ha anunciat el retorn, un esdeveniment alhora esperat i inesperat. Tot i que el desplegament d'una gran lona del Primavera Sound 2022 al carrer Mallorca de Barcelona amb el lema 'Alegría!' (el títol de la cançó més coneguda de la banda) ja va desfermar els rumors, Debon va confirmar la participació d'Antònia Font en el festival que es farà el juny de l'any que ve. Ho va fer amb un vídeo publicat a YouTube, en el qual va explicar que els fans del grup no havien deixat de demanar-ne el retorn en tots els anys d'aturada. El cantant es va mostrar agraït i content amb el moment que s'acosta i que viurà, per descomptat, amb Joan Miquel Oliver (guitarrista i compositor dels temes), Jaume Manresa, Joan Roca i Pere Debon.

La fitxa

QUI ÉS?

P A U D E B O N

ÉS FAMÓS PER...

Ser el cantant d'Antònia Font

El grup mallorquí més exitós dels últims anys

QUÈ HA FET?

Anunciar el retorn del grup

Després de vuit anys, actuarà al Primavera Sound 2022

A LES XARXES...

Alegria

La notícia ha causat sorpresa i ha estat molt celebrada

Llibres

Una família
Toni Sala

"Al llarg de la vida, anem entenent els nostres pares a mesura que anem trepitant el seu mateix tros de camí. Com més anys fem, més superfície reflectim". A *Una família* (L'Altra Editorial), Toni Sala s'endinsa precisament en la història de la seva família, dedicada al turisme a la Costa Brava, a través de les figures del seu pare, la seva mare i el seu avi matern.

Teatre

L'olor eixordadora del blanc
Stefano Massini

El domini del blanc, que envaeix el marnicomi de Saint-Paul-de-Manson, redueix Vincent Van Gogh a un estat de total frustració i d'immobilitat. Massini mostra la tragèdia de l'artista, reduït a ser presoner de la seva ment per la pràctica persecutòria amb la qual es menysprea tota forma individual de diversitat. Al Teatre Akadèmia de Barcelona.

Música

We Got Your Back
The Sey Sisters

Les germanes osonenques The Sey Sisters tornen a reivindicar els seus orígens ghanesos a *We Got Your Back* (Satélite K, 2021), el seu tercer àlbum, que ha sortit a la llum aquest mes de maig. El trio barreja soul i pop en les catorze cançons que formen el nou disc, en les quals la lluita antiracista, el feminisme i la sororitat hi són molt presents.

Pelis i sèries

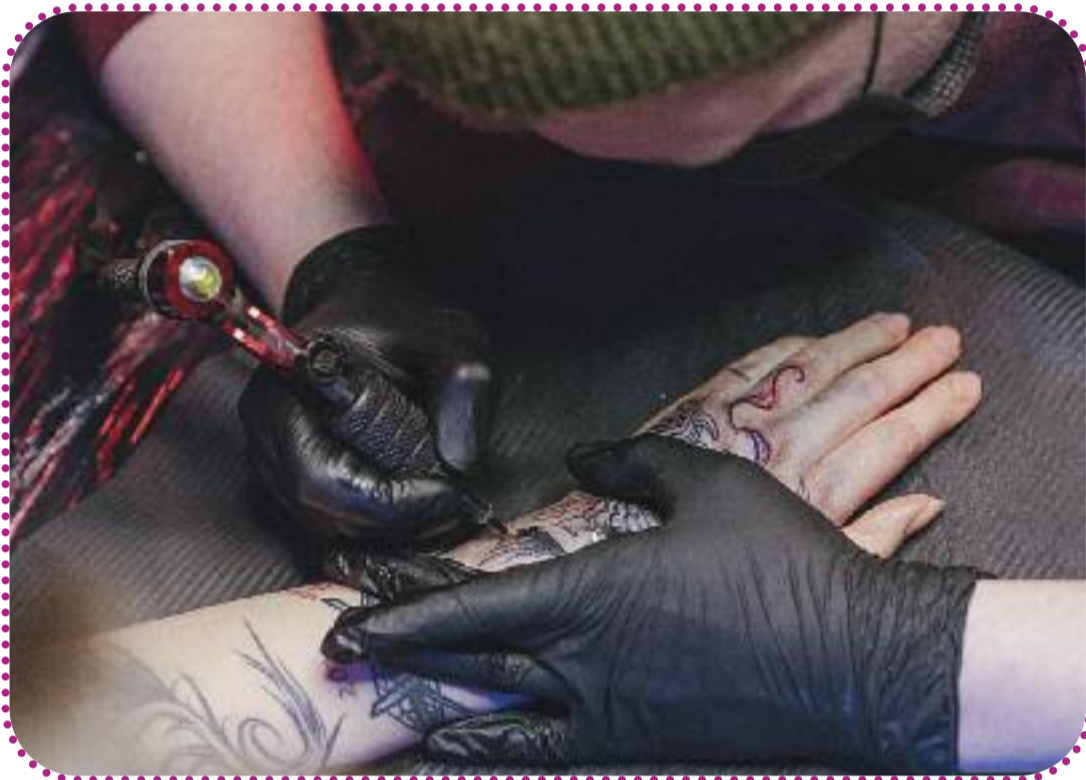
Poliamor para principiantes
Fernando Colomo

El Satur (Karra Elejalde) i la Tina (Toni Acosta) són un matrimoni en el qual ella aporta els diners i ell s'ocupa de la casa i el nen. Un nen, per cert, que té 28 anys: el Manu (Quim Àvila) és un *youtuber* mediocre, però el pare el convertirà en "el rànger de l'amor", un exitós *youtuber* defensor de l'amor romàntic que s'enamorarà bojament de l'Amanda (María Pedraza).

ESTILS DE VIDA

Tatuatges i pírcings segurs

Foto: Pexels

ESTÈTICA

Si t'estàs plantejant fer-te un pírcing o un tatuatge, el Departament de Salut de la Generalitat té uns quants consells i recomanacions per a tu. En primer lloc, et recorden –com ja et deu haver recordat tothom a qui li hagi comentat la teva intenció– que “abans de fer-ho cal haver meditat bé la decisió”, especialment en el cas del tatuatge, per raons òbvies. També posen l'accent en la importància de consultar un metge en cas que pateixis alguna malaltia o infecció, un problema de pell (com dermatitis, acne o psoriasis) o prenguis algun medicament o anticoagulant. A més, recorden que no es pot donar sang fins al cap d'un any d'haver-se tatuat o perforat. Des de Salut remarquen que el centre on et facis el pírcing o tatuatge ha de ser un centre autoritzat. “En cas de dubte o queixa sobre la legalitat d'un establiment, cal acudir a l'àrea de sanitat del consistori corresponent”, diuen. Un cop escollit l'establiment, t'insten a assegurar-te que el professional que t'atendrà té la formació exigida per llei. “El diploma que els acredita ha d'estar ben visible”, insisteixen. Per últim, reiteren que mentre et fan la intervenció s'han de complir les normes d'higiene i que, si no, pots denunciar-ho.

Les claus.....

MEDITA

Molt bé la decisió abans de fer-te un pírcing i especialment un tatuatge, i consulta primer el metge si tens cap malaltia

BUSCA

Un centre autoritzat: si tens cap dubte o queixa sobre la legalitat d'un establiment, consulta l'ajuntament corresponent

ASSEGURA'T

Que el professional que t'atendrà té la formació exigida per llei: el diploma acreditatiu ha d'estar ben visible

RECORDA

Que mentre et fan la intervenció s'han de complir totes les normes d'higiene i que, en cas contrari, pots denunciar-ho

Foto: Pexels

Lliga per a la protecció
d'animals i plantes
de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

Tenim cura de qui tu més estimes com tu més t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres. Volem estar oberts i compartir de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu. Sabem relativitzar, somriure i prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procuram constantment avançar, innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem als nostres residents, els escoltem i els donem suport en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de centre de dia

Servel sanitari continuat

Sala d'estar

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es